

Arrest

nr. 59 603 van 13 april 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 7 februari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te bezitten en tot de etnie Sarahule te behoren. U bent geboren in Kulari op 2 januari 1981 en bleef ook steeds daar wonen.

In 2009 werd u door vijf kinderen betrapt toen u met een man – die u zes maanden eerder had leren kennen – orale seks had. Op hun geroep kwamen alle imams en dorpsoudsten af. Uw vriend liep weg en er overkwam hem niets. U werd daarentegen het dorp Kulari uitgejaagd en mocht gedurende zeven jaren niet terugkomen naar het dorp. U bleef gedurende drie weken bij een vriend – (A.B.) - te Basse logeren. Toen belde u uw broer en deze zei dat men u zou doden indien u terug naar Kulari zou komen. U vroeg aan uw broer om al uw maalmachines te verkopen, want dat u het land ging verlaten. (A.B.) kende een Libanese mensensmokkelaar en midden januari 2010 verliet u Gambia. Op 20 januari 2010 diende u een asielaanvraag in te België.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van problemen ten gevolge van het feit dat u orale seks had met een man, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw relatie met 'de Madinka man' en de hieruit volgende vervolging .

U verklaarde dat u in 2009 door vijf kinderen betrappt werd toen u orale seks had met een man. Hierop kwamen alle imams en dorpsoudsten af, werd u het dorp Kulari uitgejaagd en verbood men u om gedurende zeven jaren terug te komen naar het dorp (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd wanneer u betrappt werd, gaf u aan dat u het niet meer wist. Toen u gevraagd werd in welke maand u betrappt werd, gaf u aan dat u het niet meer wist, maar dat het vóór de ramadan van was. Toen u gevraagd werd wanneer de ramadan viel, gaf u aan dat u het niet meer wist (gehoor CGVS, p.4-5). Toen de dossierbehandelaar u later vroeg of u bovenstaand probleem vóór of na de ramadan had, gaf u aan dat dit ná de ramadan was. Toen de dossierbehandelaar u met deze tegenstrijdigheid confronteerde, gaf u aan dat u het niet begrepen had (gehoor CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd met wie u orale seks had toen u betrappt werd, gaf u aan dat u het niet weet. U gaf aan dat u zijn naam niet kende en dat hij uw taal niet spreekt omdat hij Madinka is. Toen u gevraagd werd hoe oud de man was, gaf u aan dat hij misschien dezelfde leeftijd had als u. Toen u gevraagd werd van welk dorp de man afkomstig was, gaf u aan dat u het niet wist (gehoor CGVS, p.5-6). Toen u gevraagd werd of de Madinka man gehuwd was, gaf u aan dat u het niet wist. Evenmin wist u of hij kinderen had, noch wat zijn beroep was. Toen u gevraagd werd of u – buiten het feit dat hij Madinka is – iets weet over deze man, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.9). Indien u deze man daadwerkelijk zes maanden eerder leerde kennen, hij vroeger naar u kwam om er granen te laten malen (gehoor CGVS, p.5) en u bovendien een seksuele relatie met de man had, kan men toch verwachten dat u op de hoogte bent van zulke basisinformatie. Gelet op bovenstaande incoherentie en talrijke onwetendheden maakt u het niet aannemelijk dat u daadwerkelijk homoseks had met 'de Madinka man' laat staan dat u vervolgd werd voor dit door u aangehaalde feit.

Verder kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt bij uw beweerde biseksuele geaardheid.

Zo dient te worden opgemerkt dat u zelf aangaf dat u zich niet beschouwd als homoseksueel (gehoor CGVS, p.5). Toen u later gevraagd werd of u – bij terugkeer naar Gambia – het erg zou vinden om nooit meer seks te hebben met mannen, gaf u aan dat u het niet wist (gehoor CGVS, p.8-9). Verder gaf u aan dat u gedurende het toeristische seizoen twee jaar geleden orale seks had met toeristen en dit tegen betaling (gehoor CGVS, p.5). Later gaf u echter aan dat u seks had met 'de Madinka man', omdat u "dingen" begon te voelen en u het zowel met vrouwen als mannen kon doen (gehoor CGVS, p.5). Er dient echter benadrukt te worden dat hoger reeds geconcludeerd werd dat u het in het geheel niet aannemelijk kon maken dat u daadwerkelijk een seksuele relatie had met 'de Madinka man' (supra). Verder dient ook te worden opgemerkt dat de orale seks die u beweerde te hebben met toeristen tegen betaling was (gehoor CGVS, p.5). Er dient aldus te worden opgemerkt dat uw seksuele activiteiten niets te maken hebben met uw seksuele geaardheid an sich, maar gebaseerd zijn op louter economische motieven en persoonlijk opportunisme. Toen u verder gevraagd werd of het verboden is om in uw land seks te hebben met iemand van hetzelfde geslacht, gaf u aan dat het binnen uw stam verboden was (gehoor CGVS, p.8). U wist eveneens dat u problemen kon krijgen en gearresteerd kon worden als je seks had met toeristen in Gambia (gehoor CGVS, p.9). Er mag van u redelijkerwijze worden verwacht dat u het risico op persoonlijke vervolging (wegens een mogelijke perceptie van homoseksualiteit door uw leefomgeving en de overheid) zou wegnemen of uitsluiten door dergelijke handelingen niet meer te stellen, temeer daar u zélf aangaf dat u wist dat het verboden was binnen uw stam om seks te hebben met iemand van hetzelfde geslacht en dat je problemen kon krijgen en gearresteerd kon worden als je seks had met toeristen in Gambia. Het volharden in risicovol en illegaal gedrag om louter economische en opportunistische redenen - en dus niet omwille van uw geaardheid -, kan in casu een beroep op internationale bescherming niet verrechtvaardigen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

De door u neergelegde geboorteakte toont slechts uw identiteit aan, welke niet in twijfel getrokken wordt. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in enig middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Hij citeert artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en betoogt omtrent zijn relatie met ‘de Madinka man’ dat hij zich niet meer precies kan herinneren wanneer hij betrappt werd. Hij bevestigt wel dat dit voor de ramadan was. Verzoeker benadrukt dat hij buiten een zakelijke en puur seksuele relatie, geen relatie had met “*de man uit Madinka*”. Laatstgenoemde kwam vroeger al eens naar verzoeker om granen te laten malen maar verder hadden zij geen contact en spraken zij nauwelijks met elkaar. Verzoeker stelt om deze redenen bijna niets over deze man te weten.

Verzoeker bevestigt dat hij biseksueel is en dat het in zijn thuisland niet toegelaten is in alle openheid gevoelens voor mannen te uiten. Hij betoogt dat de vervolging zijn oorzaak vindt in redenen betreffende het behoren tot een bepaalde sociale groep. Vermits homoseksualiteit in Gambia verboden is door de civiele wet evenals door de Sharia en derhalve als afwijkend wordt beschouwd, is het volgens verzoeker duidelijk dat de groep van homoseksuelen valt onder een ‘specifieke sociale groep’ in de zin van artikel 48/3, § 4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat een inbreuk op zijn wens om vrij zijn seksualiteit te beleven wel degelijk een daad van vervolging uitmaakt, nu hij zware straffen riskeert van zodra hij zijn geaardheid uit.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J.-C. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij ter ondersteuning van zijn voorgehouden reisweg, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag.

Verzoeker legt omtrent zijn homoseksuele relatie met “*de man uit Madinka*” vage en tegenstrijdige verklaringen af. Zo stelde hij aangaande het tijdstip waarop hij betrappt werd aanvankelijk dat het vorig jaar was. Hij kon daarbij noch de datum, noch de maand geven. Wel preciseerde hij dat het voor de ramadan was. Hij wist daarbij echter niet aan te geven wanneer de ramadan viel vorig jaar (administratief dossier, stuk 3, p.4-5). Later tijdens het gehoor verklaarde verzoeker evenwel dat zijn probleem plaatsvond na de ramadan (*ibid.*, p.8). Toen hij met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, stelde verzoeker dat hij het niet begrepen had (*ibid.*, p.8). In het verzoekschrift stelt verzoeker opnieuw dat de betrapting voor de ramadan was (rechtspiegingsdossier, stuk 1, p.3). Deze incoherente verklaringen ondermijnen zijn geloofwaardigheid.

Verzoeker blijkt evenmin op de hoogte te zijn van enige basisinformatie over ‘de man uit Madinka’. Zo wist verzoeker niet wat zijn naam was, van welk dorp hij afkomstig was of wat zijn leeftijd was (administratief

dossier, stuk 3, p.5-6). Evenmin kon hij aangeven of hij getrouwd was, of hij kinderen had en welk beroep hij uitoefende. Op de vraag of verzoeker iets over de man wist buiten het feit dat hij Madinka is, antwoordde hij "Neen, is het enige (...)" (*ibid.*, p.9). Gelet op verzoekers verklaring dat hij 'de man uit Madinka' reeds zes maanden kende en dat deze vroeger naar hem kwam om granen te laten malen (*ibid.*, p.5), zijn voornoemde onwetendheden niet aannemelijk.

Gelet op het voorgaande kan aan verzoekers beweerde homoseksuele relatie met 'de man uit Madinka', die de kern van zijn asielaanspraak vormt, niet het minste geloof worden gehecht.

Aangaande zijn seksuele geaardheid heeft verzoeker eveneens tegenstrijdige en incoherente verklaringen afgelegd. Zo stelt hij dat hij twee jaar geleden gedurende een toeristisch seizoen in Basse orale seks had met toeristen tegen betaling. Verzoeker verklaart dienaangaande "ik bevredigde hen oraal en zij mij, meer niet, ik ben geen homoseksueel". Vervolgens gevraagd waarom hij seks had met 'de Madinka man', antwoordde verzoeker evenwel "Ik begon dingen te voelen". Reeds hoger werd echter vastgesteld dat aan deze relatie geenszins geloof kan worden gehecht. Toen verzoeker met zijn eerdere verklaring niet homoseksueel te zijn werd geconfronteerd, verklaarde hij: "Ik begon in Basse, daarom kan ik het zowel met mannen als vrouwen doen". Gevraagd of hij gevoelens zou kunnen hebben voor een man of zichzelf zag in een relatie met een man, stelde hij echter: "Heb geen plannen om met een man samen te wonen of zo (...)" (*ibid.*, p.5). Even verder verklaarde hij biseksueel te zijn maar liever vrouwen dan mannen te hebben en wanneer hem gevraagd werd of hij het erg zou vinden om bij terugkeer naar Gambia nooit meer seks te hebben met mannen gaf verzoeker aan dat hij het niet wist (*ibid.*, p.8-9). Voormelde verklaringen getuigen niet van een doorleefde biseksuele geaardheid.

De commissaris-generaal oordeelt dan ook met recht dat verzoekers seksuele activiteiten met toeristen en tegen betaling niets te maken hebben met zijn seksuele geaardheid maar gebaseerd zijn op louter economische motieven en persoonlijk opportunisme. Het volharden in risicovol en illegaal gedrag om louter economische en opportunistische redenen – en derhalve niet omwille van de geaardheid – kan een beroep op internationale bescherming niet rechtvaardigen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoeker voert geen middel aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de *sub* 2.2.2. gedane vaststellingen aangaande zijn asielaanspraak en de overige elementen in het dossier toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. De materiële motiveringsplicht is niet geschonden. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS